

Informace o obsahu nových služebních knih a pomůcek

Informace o obsahu služební knihy Tank-VI-27, „Ošetřování a udržování zbraní tanků a samohybných děl“

Jestliže až dosud někteří velitelé omlouvali nedostatky v exploataci zbrojního materiálu tankového a mechanizovaného vojska nedostatečnou odbornou literaturou u TMV, padlo to vydáním služební knihy Tank-VI-27, Ošetřování a udržování zbraní tanků a samohybných děl.

Tato služební kniha obsahuje vesměs úkoly, které se u útvarů TMV neprováděly a jsou úplně nové.

V tomto předpise jsou dopodrobna osvětleny povinnosti všech velitelů, náčelníků dělostřeleckého zásobování a zbrojní služby i správců skladů a skladníků.

V první hlavě je dopodrobna popsáno, jak mají být uložena a ošetřována vozidla výcvikového a bojového parku a jejich příslušenství, a co je důležité, jak často má být a kým prohlížena výzbroj uložených tanků a samohybných děl.

Dostí rozsáhle je pojednáno v hlavě 1 a zvláště v hlavě 3 o materiálu a potřebách k ošetřování výzbroje a o čištění a konservování výzbroje samé. Tyto úkony byly vzhledem k neznalostem prováděny u útvarů nedostatečně.

Velkým přínosem služební knihy je obšírné rozepsání způsobů provádění prohlídek (hlava 4). V ní je dopodrobna rozepsáno, které součástky a jak se mají přezkoušet při jednotlivých druzích pro-

hlídek. Novinkou je provádění prohlídek výzbroje osádkami, které jsou podobně rozděleny jako prohlídky technické části, a to na kontrolní, každodenní, 1. a 2. technickou prohlídku. Předpis uvádí jednotlivé body těchto prohlídek.

V předpise jsou obsažena i pravidla a nařízení kategorisace zbraní, takže není nutno vyhledávat jiné dělostřelecké předpisy o tom pojednávající.

V hlavě 6 „Příprava výzbroje ke střelbě“ najdou velitelé tanků a střelci nové věci, které se dosud neprováděly a byly často příčinou poruch při střelbě nebo důvodem nepřesnosti střelby, jako na př. seřizování ústrojí závěrové poloautomaticky, seřizování spouštěcího ústrojí, seřizování spojky hnacího ozubeného kolečka, ozubeného otáčecího ústrojí věže a p., kteréžto poznatky neobsahuje dosud žádná služební kniha o materiálu.

Hlava 8 pomůže mnoha dílenským orgánům TMV, neboť v ní jsou jasné popsány opravy výzbroje a technická dokumentace.

Velmi důležité je pro týlové orgány povšimnout si přílohy 3, kde jsou uvedeny nakládací normy munice pro železniční a automobilní převoz.

Předpis vyžaduje značného studia, přinejvýš přináší mnoho důležitých věcí. Rychlým vžitím úkolů a povinností v něm uvedených zlepší se stav výzbroje TMV.

Informace o obsahu služební pomůcky Pom-oper-7, „Zásady útočné operace vševojskové armády“

Pomůcka je překladem přednášky plukovníka I. P. Novikova: „Osny nastupatelnoj operacij obščevojsovoj armii“, kterou vydala v roce 1950 Frunzeova vojenská akademie.

Obsah pomůcky se zaměřuje na tři skupiny otázek:

1. Všeobecné zásady útočné operace vševojskové armády.
2. Zásady organizace a přípravy útočné operace vševojskové armády.
3. Zásady vedení útočné operace vševojskové armády.

V úvodu jsou vysvětleny základní rysy frontové útočné operace.

V první části pak je nejprve naznačena úloha a místo armády a její složení v útočné operaci, potom podmínky zahájení a provedení útočné operace armády, její cíle a úkoly, rozmach, rozdělení na období, a formy provedení armádní útočné operace.

Jsou tu dále vysvětleny operační sestava armády v útočné operaci a podmínky úspěchu armádní útočné operace.

Druhá část je věnována otázkám organizace a přípravy útočné operace armády, zejména metodě vypracování rozhodnutí velitelem armády a způsobu organizace součinnosti, bojového zabez-

pečení, bojové přípravy vojsk, přeskupe-
ní vojsk a zaujetí východiště útoku.

Třetí část je věnována zásadám vedení
útočné operace armády, a to při průlo-
mu taktické hloubky nepřátelské obrany,
při provedení průlomu v operační hloub-
ce, t. j. zasazení armádní nebo frontové
rychlé skupiny do průlomu, pronásle-
dování nepřítele a odrazení jeho protiúde-
rů v operační hloubce, při průlomu
obraných pásem nepřítele v operační

hloubce, obklíčování a ničení obklíčené-
ho nepřítele.

Autor, dokumentuje theoreticky vý-
klad četnými příklady z Veliké vlaste-
necké války.

V závěru je upozorňováno na zvlášť-
nosti velení v soudobé útočné operaci —
přísnou jeho centralisaci, nepřetržitost
a pružnost.

Pomůcka má 80 stran formátu A-5.

Informace o obsahu služební pomůcky Pom-oper-9 „Základy soudobého vševojskového boje“

Služební pomůcka je překladem před-
nášky »Osnovy sovremennogo obševoy-
skovogo boja«, kterou vydala Akademie
tankových a mechanisovaných vojsk So-
větské armády J. V. Stalina r. 1946. Má
59 stran formátu A-5.

V úvodu se poukazuje na to, že v pr-
vní světové válce byl vševojskový boj
veden převážně pěchotou a dělostřelec-
tvem, součinnost byla tudíž jednoduchá.
Ve Veliké vlastenecké válce rozvojem
ostatních druhů vojsk s bohatou techni-
kou se stal vševojskový boj složitým
a vyžaduje od vševojskového velitele do-
konalé znalosti každého druhu vojska,
mistrovství, dovednosti a vysoké operač-
ně taktické přípravy.

V první části pomůcky jsou na četném
statistickém materiálu ukázány tři zá-
kladní rysy soudobé armády. Masový ráz,
rozsáhlé uplatnění motorů a vyzbrojení
armád ničivou technikou.

Druhá část objasňuje ráz soudobého
boje a pojmy: operace, sražení a boj.
Jsou zde vyjádřeny požadavky, které je
třeba splnit, má-li být boj úspěšný: or-
ganisovanost, cílevědomost a rychlost.
Tyto podmínky jsou pak dále rozváděny:
přijetí správného rozhodnutí, pečlivá pří-
prava boje, dobře organisovaný aktivní
a nepřetržitý průzkum, dosažení překva-
pení nepřítele, aktivní, smělá činnost
vojsk, součinnost druhů vojsk, důmyslné
použití techniky a výzbroje, připravenost
vojsk a jejich vysoká morálka, správné
využívání a úprava terénu, sladění vele-
ní, dobře pracující zásobování, organisa-
ce manévru vojsk a palby.

V další části je charakterisován sou-
dobý útočný boj. Na základě zkušeností
z Veliké vlastenecké války je ukázána
nutnost smělého, rozhodného a odvážné-
ho manévru, neboť jen při rychlém spá-

du útoku může dojít k obklíčení a zničení
nepřítele.

K zabezpečení rychlého tempa útoku
je třeba pečlivě organisace útoku, utaje-
ného soustředění převahy sil a prostřed-
ků na směr hlavního úderu, použití
rychlých vyšších jednotek, dovedné čin-
nosti vojsk a pružného manévrování za
boje a přesného řízení boje. Dále jsou vy-
světleny základní formy útočného boje:
čelní úder, obchvat, obejiti a obklíčení
nepřítele. Výklad je doplněn názornými
náčrtky a příklady z Veliké vlastenecké
války.

V následující části je podána charak-
teristika soudobého obranného boje a je-
ho vývoj v průběhu poslední války, jaké
vlastnosti musí mít dobrá obrana v sou-
časné době. Je zde popsán systém budo-
vání německé obrany za druhé světové
války a příklady organisace sovětské
obran z Veliké vlastenecké války.

V části »Význam překvapení v soudo-
bém boji« je uvedeno jak se dosahuje
překvapení a několik příkladů, kdy byl
nepřítel dobře a utajeně připravenou akcí
překvapen. Zdůrazňuje se, že překvape-
ní je širší pojem než utajení, které je jed-
ním z hlavních prostředků dosažení pře-
kvapení.

V části »Otázky součinnosti v soudo-
bém boji« je vysvětlen pojem součinnosti
a neobyčejný význam součinnosti v sou-
dobém boji.

Pak jsou podrobně rozvedeny druhy
součinnosti, co je jejich obsahem a jak
se v praxi uskutečňují.

V závěru této činnosti je zdůrazněna
povinnost štábu zabezpečovat, plánovat
a konkrétně zpracovávat součinnost.

Část »Bojové sestavy a jejich vývoj«
vysvětluje na příkladech vliv bojové se-
stavy na výsledek boje. Stručně je pak
uveden vývoj bojových sestav od roku
1870 do roku 1945. Tato část je doplněna

názornými náčrtky. V jejím závěru se zdůrazňuje, že sestavy stanovené řády nelze brát za dogma, neboť bojová sestava v každém jednotlivém případě je závislá na konkrétní situaci a úkolech.

V poslední části »Základní otázky řízení soudobého boje« je podán přehled způsobů řízení boje od doby lineární taktiky, kdy velitel řídil boj osobně pomocí ordonančních důstojníků, až po dnešní

dobu, kdy velení má k dispozici telefon, radio a pohyblivá pojítka.

Náčelník štábu se stává odpovědným za organizaci a udržování spojení a má právo vydávat rozkazy jménem velitele. V dalších odstavcích je pojednááno o úloze velitele, štábu, náčelníka štábu, velitelů druhů vojsk a náčelníků služeb při organizaci a řízení vojsk a při zajišťování nepřetržitého velení.

Informace o obsahu služební pomůcky Pom-pěch-10 „Bojové vlastnosti a použití pěších útvarů a jednotek“

Služební pomůcka je překladem přednášky »Bojevyje svojstva i primeneniye strelkovykh častej i podrazdelenij« vydané Vojenskou akademií tankových a mechanisovaných vojsk Sovětské armády J. V. Stalina v r. 1950. Má 39 stran formátu A-6.

V první části je podána charakteristika soudobého způsobu boje vyznačujícího se hlavně hromadným použitím dělostřelectva, tanků, letectva a jiných bojových prostředků, rozsáhlou mechanisací a motorisací a tím mimořádnou pohyblivostí a spádem boje.

To vyžaduje od velitelů všech stupňů i od vojsk výtečný výcvik, pečlivou přípravu boje, dovednost využití bojové techniky, velkého vypětí morálních sil a přísně sladěné součinnosti všech druhů vojsk.

Druhá část pojednává o rázu válek moderní doby a o úloze, kterou v nich má pěchota. Bez dostatečného množství pěchoty nelze se v žádné válce obejít. Je však třeba stejnoměrně vyvíjet všechny druhy vojsk a využívat v jejich těsné součinnosti přednosti každého z nich. Pěchota i přes velký rozmach technických bojových prostředků si zachovává význam hlavního druhu vojska. Její další vývoj musí směřovat k zesílení a zdokonalení její výzbroje a zvýšení její pohyblivosti.

Třetí část pojednává o bojových vlastnostech pěších útvarů. Na několika příkladech objasňuje využití pěchoty v boji ve Veliké vlastenecké válce. V dalším

pojednává o rozvoji bojové techniky pěchoty v době od roku 1914 do roku 1945 a v přehledné tabulce jsou ukázány ztráty způsobené střelami zbraní pěchoty. V závěru této části je uvedeno: *Jen postup pěchoty rozhoduje o konečném výsledku útočného boje a udržení bráněných postavení pěchotou rozhoduje o výsledku obranného boje.*

Čtvrtá část pojednává o zásadách zajišťování bojové sestavy v hlavních druzích boje a jakým požadavkům má odpovídat. Jsou zde připomenuty proměny v sestavách pěchoty v době Veliké vlastenecké války, vyvolané zvýšenými počty, jakostí bojových prostředků a použitím nových forem boje.

Podrobně tu jsou popisovány sestavy pěchoty, počínaje družstvem a konče plukem, a to jak v útoku tak v obraně.

Pro bojovou sestavu však nemůže platit žádná šablona. Jen důkladným rozbořením úkolu a ostatních prvků konkrétní situace v každém jednotlivém případě můžeme dojít k stanovení nejúčelnější bojové sestavy.

Pátá část pojednává o druzích manévru používaných pěchotou, t. j. čelní úder, obchvat, obejití, obklíčovací boj a ústup.

V závěru jsou vyzdvíženy zkušenosti z Veliké vlastenecké války, které ukázaly, že správně vycvičená a vychovaná pěchota, vybavená nejmodernější technikou za součinnosti s jinými druhy vojsk, při širokém využití jejich možností, úspěšně plnila uložené jí úkoly.